

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201785
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618201785.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, K. R., proti žalovaným 1/ Stavebné bytové družstvo Liptovský Mikuláš, so sídlom Za Havlovci 4380, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 222 011, zastúpenému JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou so sídlom L. XX, K. R., 2/ LICITOR group, a.s., so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 36 421 561, zastúpenému KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Skuteckého 6, Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, 3/ Ing. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Y. XXX/XX, P., 4/ R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, Y., o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 11C/16/2018-111 zo dňa 9. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ **priznáva** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Ostatní žalovaní **nemajú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalovaným 1/ - 4/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2) Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc zo skutkových tvrdení strán sporu nezistil v postupe pri vykonávaní dražby žiadne porušenia ustanovení zákona, ktoré by mali za následok vyhlásenie dražby za neplatnú, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Konštatoval, že žalobca len tvrdil, že dražba neprebehla v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách, avšak neuniesol bremeno tvrdenia pokiaľ ide o to, ktoré konkrétne ustanovenia boli zo strany žalovaných 1/ a 2/ porušené. Pokiaľ žalobca považoval dobrovoľnú dražbu za neplatnú z dôvodu, že dražobník vykonával pod tým istým číslom D 5150316 dražbu za účelom uspokojenia rôznych pohľadávok mal za to, že v prejednávanej veci nešlo o tú istú dražbu ako ani opakovanú dražbu, keď žalovaný 2/ upustil od dražby podľa ust. § 19 ods. 1 písm. h) zákona o dobrovoľných dražbách na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09.09.2016, sp. zn. 10C/202/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.05.2017, sp. zn. 9Co/140/2017, ktorými bolo rozhodnuté o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia s tým, že žalobca bol súčasne povinný podať žalobu o určenie výšky dlhu do 30 dní od doručenia predmetného uznesenia, inak súd uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zruší. Žalobca uloženú povinnosť nespĺnil, a preto súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22.08.2017, sp. zn. 10C/202/2016 uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zrušil, v dôsledku čoho žalovaný 2/ oznámil žalobcovi a žalovanému 4/ začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby a to opäť pod číslom D 5150316. Týmto zároveň nedošlo k zmene podmienok dražby a ani k zmene pohľadávky.

Ďalej mal preukázané, že ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva, pohľadávka žalovaného 1/ bez príslušenstva predstavovala sumu 5.456,02 eur, pričom aj po započítaní čiastočnej úhrady dlhu vo výške 300,- eur, táto pohľadávka prevyšoval zákonný limit na vykonanie dražby (2.000,- eur bez príslušenstva). Pokiaľ žalobca namietal, že nebol zohľadnený počet osôb užívajúcich predmetný byt v spornom období a rozporoval aj výšku pohľadávky žalovaného 1/, v tomto smere mal za to, že neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, keď žaloba bola v tejto časti príliš všeobecná. Naopak, výšku pohľadávky, ktorá bola uspokojená z výťažku dobrovoľnej dražby ako aj výšku „iného“ príslušenstva mal v konaní preukázanú z listinných dôkazov predložených žalovaným 1/. Bol názoru, že žalovaný 1/ si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobca nepreukázal dôvodnosť svojich tvrdení ani pokiaľ namietal duplicitné uplatnenie pohľadávky v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom pod sp. zn. EX 245/15 ako aj dobrovoľnou dražbou. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ - 4/, ktorí mali vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3) Proti tomuto rozsudku, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že nedošlo k dostatočne vykonanému dokazovaniu a nebol zistený skutkový stav v potrebnom rozsahu. Mal za to, že z dôkazov, ktoré boli ním predložené, je zrejmé, že nárok prezentovaný žalovaným 1/ nebol daný v čase vydania napadnutého rozsudku, pričom súd prvej inštancie svojím postupom porušil jeho právo na prístup k spravodlivosti a právo na rovnosť zbrani, keď neakceptoval skutočnosť, že vzhľadom na výkon práce v zahraničí nebol schopný zabezpečiť si adekvátne zastúpenie. Bez právneho zastúpenia nebol a nie je schopný svoje práva ochrániť, na ktorú skutočnosť súd upozorňoval, avšak tento ju odignoroval. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4) Žalovaný 2/ v súvislosti s podaným odvolaním uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím. Keďže žalobca napriek dostatočnému časovému priestoru nenavrhol žiadne dôkazy, ani nepreukázal svoje tvrdenia, a teda nespochybnil právne relevantným spôsobom zákonný priebeh dražby - nepreukázal, že by dražba bola neplatná, súd sa správne vysporiadal s dôkazmi. Odvolanie považoval za nedôvodné, pretože žalobca tvrdil nedostatky zo strany súdu prvej inštancie len vo všeobecnej rovine, bez bližšej špecifikácie. Uviedol, že žalobca tým, že v lehote na podanie odvolania neuviedol, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, vlastne neuviedol žiadny odvolací dôvod. Za účelom vyvrátenia tvrdení žalobcu ohľadom neplatnosti dražby poukázal na svoje predošlé vyjadrenia. Žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné pochybnosti vo vzťahu k rozsudku. Ak sa žalobca snažil postaviť svoju obranu a tvrdiť nezákonnosť rozsudku na tom základe, že nemá právne vzdelanie a nevie sa sám účinne brániť, poukázal na to, že súd prvej inštancie mu dal dostatočný priestor na to, aby si zvolil právneho zástupcu. Súd prvej inštancie urobil maximum pre ochranu práv žalobcu, keď pojednávanie na 26.02.2019 odročil z dôvodu, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.02.2019 požiadal o odročenie pojednávania za účelom zabezpečenie si právneho zástupcu. Následne pojednávanie nariadené na 09.04.2019 bolo prerušené, z dôvodu, že samotný sudca sa snažil skontaktovať s tvrdeným právnym zástupcom žalobcu, avšak bezúspešne. Namietal, že žalobcova nečinnosť a spôsob prístupu ku konaniu nemôže mať za následok nezákonnosť rozsudku, či odňatie práva na prístup k spravodlivosti. Skutočnosť, že odvolanie je podpísané žalobcom, svedčí o tom, že nevyužil svoje právo a nevyhľadal právneho zástupcu.

5) K odvolaniu sa vyjadril aj žalovaný 1/, ktorý ho považoval za nedôvodné a mal za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil správne právne závery. Jedinou námietkou žalobcu na pojednávaní bolo špekulatívne tvrdenie, že má právneho zástupcu a tento má mať „nejaké doklady“, ktorými má žalobca svoj nárok preukázať. Bol názoru, že pokiaľ bol žalobca schopný sformulovať žalobný návrh, musel byť potom schopný minimálne tvrdiť skutočnosti, teda uniesť aspoň bremeno tvrdenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal právne zastúpenie a neuniesol bremeno tvrdenia (poukazujúc na nešpecifikované doklady, ktorými má disponovať advokát, ktorého na svoje zastupovanie nesplnomocnil), súd správne postupoval v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7) Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalobca, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

8) Pokiaľ žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie mu porušil právo na prístup k spravodlivosti tým, že na pojednávaní dňa 09.04.2019 odignoroval skutočnosť, že si vzhľadom na výkon práce nebol schopný zabezpečiť adekvátne zastúpenie, s týmto názorom sa nemohol stotožniť. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 26.02.2019 bol zrušený termín pojednávania vzhľadom na žiadosť žalobcu, ktorý v dôvodoch svojej žiadosti uviedol, že keďže sa o termíne dozvedel neskoro (žije mimo SR), nepodarilo sa mu pre krátkosť času na uvedený termín pojednávania zabezpečiť nejakého zástupcu. Súd prvej inštancie zároveň žalobcovi listom zo dňa 25.02.2019, ktorý mu bol doručený dňa 19.03.2019, oznámil, že sa v konaní môže dať zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí a to udelením písomného splnomocnenia. Zvoliť si mohol advokáta alebo iného zástupcu, ktorý však musí byť spôsobilý na riadne zastupovanie a nemôže vystupovať ako zástupca vo viacerých konaniach. Následne žalobcu poučil, že pokiaľ má za to, že spĺňa podmienky na zastupovanie Centrom právnej pomoci, môže sa naň obrátiť a uviedol, že CSP neumožňuje súdu ustanoviť strane sporu Centrum správnej pomoci alebo advokáta, ako to upravoval OSP v ust. § 30 v znení platnom do 31.12.2011. Záverom ho upozornil, že odročil pojednávanie na primeraný čas (ďalší termín pojednávania určil na deň 09.04.2019), aj napriek tomu, že žalobca mal dostatok času na zvolenie si zástupcu, a preto ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania z rovnakého dôvodu nebude akceptovať. Aj napriek uvedenému poučeniu, žalobca pred otvorením pojednávania dňa 09.04.2019 požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nedostavil jeho právny zástupca Mgr. Martin Čižmár, ktorý na jeho telefonáty nereagoval. Za účelom skontaktovania sa s uvedeným právnym zástupcom žalobcu, bolo prerušené pojednávanie, avšak s negatívnym výsledkom. Na základe uvedeného možno konštatovať, že od podania žaloby dňa 21.06.2018 až po doručenie odvolania dňa 31.05.2019 mal žalobca dostatok času zabezpečiť si právneho zástupcu alebo požiadať o zastupovanie Centrum právnej pomoci, pričom ani skutočnosť, že žalobcom uvádzaný právny zástupca nedoručil súdu dodatočne ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, nesvedčí v prospech žalobcu, ktorý žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutočne udelil plnú moc menovanému právnemu zástupcovi na zastupovanie v predmetnom konaní.

9) Krajský súd neuznávajú dôvodnosť právnej argumentácie odvolateľa, konštatujú vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie a nenachádzajú pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, na ktoré žalobca poukazoval, rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaní mali v odvolacom konaní úspech, preto majú nárok na náhradu trov tohto konania. Zo spisového materiálu vyplynuli trovy konania len žalovaným 1/ a 2/, a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania. Čo sa týka ostatných žalovaných, zo spisu nevyplýva, že by im nejaké trovy vznikli, a preto im súd nárok nepriznal.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).